

for den Familie, hvortil Skibet er bestemt, saa der er ingen Grund til at gaa til denne Ombygning og gøre Skibet saa meget længere. Men er det rigtigt, hvad der staar i Motiverne, at Kedlerne ere, som det hedder, ganske udtjente, forekommer det mig mærkeligt, at det ikke er kommet paa Finanslovsforslaget i Aar. Jeg synes, at den Mand, som har haft Skibet til Efter-syn, burde have set det efter, inden Finanslovsforslaget blev forelagt, og have gjort en Bemærkning derom. Det er ikke sket. Der forlanges omtrent samme Beløb, som har været forlangt i en Aarrække til at holde Skibet vedlige for. Man har derfor Lov til at gaa ud ud fra, at Kedlerne ikke ere saa daarlige, som det hedder nu, fordi de ere 27 Aar gamle. Det er ikke det, det kommer an paa. Det kommer væsentligst an paa, hvilken Brug der er gjort af dem, og vi vide jo alle, at Dampskibet „Dannebrog“ kun er blevet brugt i ringe Grad i Sammenligning med, hvad andre Skibe bruges. Jeg kan derfor fremdeles ikke se andet, end at det vil være rigtigt og forsvarligt at holde os til det Forslag, som er stillet paa Finansloven og derved bespare det meget store Beløb, her forlanges.

Zahle: Vel er et Skib som „Dannebrog“ ikke armeret, men jeg skal dog overfor det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) og den højtærede Forsvarsminister gøre opmærksom paa, at det saavel under Manøvrer som i Krigstilfælde vil kunne bruges som Avisodamper i Efterretningsvæsenets Tjeneste, ligesom det ogsaa vil kunne bruges til at vedligeholde Forbindelsen mellem de forskellige Landsdele ved given Lejlighed, hvilket kan være af overordentlig stor Betydning. En saadan Anvendelse vil Kongen selvfølgelig ikke kunne have det mindste imod og sikkert heller ikke modsætte sig i paakommende Tilfælde.

Da den højtærede Forsvarsminister endnu ikke var Forsvarsminister, var han af den Mening, at de 1,200,000 Kr., som aarlig bevilges til Nybygninger ved Flaaden var særlig rigeligt, og han sagde den 10. Marts 1896, at han meget vel kunde tænke sig, at man gik nedad med denne Bevilling. Han sagde overfor et æret Medlem her i Salen, at med Hensyn til de 1,200,000 Kr. kunde han godt tænke sig den Tid, hvor man kunde gaa ned under de 1,200,000 Kr. Han udtalte endvidere: „Ja, meget vel, det kan jeg ogsaa tænke mig, og naar vi faa Søværnsloven, og det

lykkes os, som der dog er nogen Udsigt til, at faa Antallet af Skibe sat ned, kan der være Mulighed for, at man med et mindre Beløb end 1,200,000 Kr. kan vedligeholde Flaaden, saa at vi kunne erstatte det Antal Skibe, som gaa af, ved et mindre Beløb til Nybygninger. Ingen skal være villigere end jeg til at være med til noget saadant“. — Men fra den Tid, vor nuværende Forsvarsminister er kommen i sin nuværende Stilling, har man oplevet det stik modsatte, at denne Bevilling paa 1,200,000 Kr. ekstraordinært er bleven forhøjet først ved en Bevilling til et Fiskeri-inspektionsskib under Island og nu i Virkeligheden igen ved denne Bevilling paa omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Omkalfatring af Skibet „Dannebrog“.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om anerkendte Arbejdsledshedskasser.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 4de Valgkreds har Ordet for at fortsætte sit forleden afbrudte Foredrag.

Thomas Larsen: I mit Foredrag i Tirsdags var det mig om at gøre at antyde de Hovedmotiver, som havde været ledende i Kommissionen med Hensyn til netop at benytte denne Form for Forsikring, som Kommissionen her har foreslaaet. Jeg udtalte, at man i Kommissionen havde haft en bestemt og afgjort Erkendelse af, at Arbejdsløshed altid vil være at finde og gøre sig gældende saavel i dette som hint Fag, at det derfor stod klart for Kommissionen, at de store Ofre, der ere gjorte fra Fagenes Side, gjorde det til en Pligt for Samfundet at støtte Fagenes Bestræbelser, og at man med Hensyn til Løsningen havde foretrukket Forsikringsprincippet fremfor Understøttelsesprincippet, idet man ansaa Princippet „Hjælp til Selvhjælp“ for at være absolut det sikreste og solideste at bygge denne Lov paa. Man mente tillige paa